

ВИКТОР ЮГО

ОСЕАНО НОХ

Превод от френски: Кирил Кадийски, 2002

chitanka.info

*О, колко ли матроси, о, колко капитани
потегляха щастливи към брегове мечтани
и чезнеха в простора, тревожно разлюлян!
О, тоя скръбен жребий! — един ли тук изчезна
сред бездните бездънни, един ли в нощ беззвездна
погребал е навеки Слепецът Океан!*

*О, колко екипажи затриха ветровете!
Че бурята жестока романа им дочете
и разпиля листата далеч, далеч оттук.
Каква по-страшна участ от гибел като тази!
Каква богата плячка за бурните талази:
един мъжете грабна, черупката им — друг.*

*Не знае никой нищо за вас, бедняци клетки!
Сред мрачните простори безмълвни силуети,
към кой ли риф летите, раззинал алчна пасть.
С очи, от скръб изтекли, родителите стари
се взираха от кея и там смъртта ги свари —
до края с мисълта за вас!*

*Все още нечий спомен сред живите държи ви;
по залез, на раздумка край котвите ръждиви,
все някой вашто име за миг ще съживи:
сред весел смях и песни, сред смайващи истории,
сред шумните целувки на вашите изгори,
дордето вие спите в подводните тревни.*

*— Къде са те? — се питат. — Какво са днес? Крале
ли
на благодатен остров в невиджани предели?
И споменът накрая — тъй както всичко — мре.
И с тяло във водата, и с име в паметта ни,
те чезнат — сенки в мрака на времето, — приспани
сред мрачната забрава на мрачното море.*

*Угасва бързо всичко, тъй както е изгряло.
Един ли скита с лодка и крачи друг след рало?
Вдовиците ви само с посърнали лица,
щом писне ураганът, тъмите с гръм разцепил,
ви споменат и ровят в изстиналата пепел
на своите огнища и сърца.*

*А щом очи те склопят, за вас дори и скромнен
надгробен камък няма да пази бегъл спомен
сред гробищата пусти, в безлюдната печал,
ни плачеща върбина, заронила наесен
листа подобно сълзи, ни простиичката песен
на просяка, край моста с презгракнал глас запял.*

*Къде са всички тия моряци? О, талази,
какви ли страшни тайни морето мрачно пази!
За тях при всеки прилив разказвате със страст
пред майките, които ви слушат на колене,
и затова гласът ви тъй безнадеждно стене,
когато вечер бясно връхлитате към нас.*

юли 1836

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.